הכי גרסינן לי נמי ליתא לדרב הונא כלל ובדרב המנונא קמיפלגי: והא לפלגינן בה חדא זימנא. בהאי פירקא נופיה (לעיל דף נב:) דתנן מתני' שמואל בעניותינו לריקה נט: תמרו לו מתה תשפך ונשפך לחמותה מתביה. שלא מתמה: וחזרו ותמרו לו מתה. שנייה ונשפך לחמותה על שנייה מתמה ולא מתביה ונמצאת שלישית רמוקה מן הרחשונה ולא קרובתה היא: חזרו ותמרו לו מתה. ונשפך לחמותה על שלישית זו מתביה ולא מתמה נמצאת רביעית רמוקה מן השלישית וחייב ר"ש משום שנייה: מתני' מתה אשתך ונשא אחותה מאביה, מתה, ונשא אחותה מאמה, מתה, ונשא אחותה מאביה, מתה, ונשא אחותה מאמה, ונמצאו כולן קיימות מותר בראשונה ובשלישית ובחמישית ואסור בשניה וברביעית ואין ביאת אחת מהן פוטרת צרתה, ואם בא על השניה לאחר מיתת הראשונה מותר בשניה וברביעית ופוטרות צרותיהן ואסור בשלישית ובחמישית ואין ביאת אחת מהן פוטרת צרתה: בן תשע שנים ויום אחד הוא פוסל ע"י אחין, והאחין פוסלין על ידו אלא הוא פוסל תחלה והאחין פוסלין תחלה וסוף, כיצד: בן תשע שנים ויום אחד, בא עליה אחין ועשו בה מאמר נתנו נט או חלצו פוסלין על ידו: גמ' אמר רב ששת לאחר מיתת ראשונה נינהו? אמר רב חסדא בן תשע שנים ויום אחד הוא פוסל ע"י אחין, והאחין פוסלין על ידו אלא הוא פוסל תחלה והאחין פוסלין תחלה וסוף, כיצד: בן תשע שנים ויום אחד, בא עליה אחין ועשו בה מאמר נתנו נט או חלצו פוסלין על ידו: מיתת ראשונה נינהו? אמר רב ששת לאחר מיתת ראשונה ודאי: בן תשע שנים וכו': בן תשע שנים ויום אחד בא על יבמתו פסל ע"י אחין, העושה מאמר ביבמתו ואח"כ בא אחיו שהוא בן ט' שנים ויום אחד עליה פסלה אמרי ביאה פסיל אפילו בסוף, מאמר תחלה פסיל, בסוף לא פסיל, וביאה אפילו בסוף פסיל והא קתני אלא שהוא פוסל תחלה, והן תחלה וסוף, כיצד: בן תשע שנים ויום אחד - הוא פוסל תחלה והן חסורי מיחסרא והכי קתני בן תשע שנים ויום אחד - הוא פוסל תחלה והן פוסלין תחלה וסוף בד"א במאמר אבל ביאה פוסלת אפי' בסוף כיצד בן ט' שנים ויום אחד הבא על יבמתו פסל ע"י אחין ומי איכא מאמר כלל ע"י אחין והתניא בן ט' שנים ויום אחד הוא פוסל בדבר אחד והאחין פוסלין על ידו בארבעה דברים: הוא פוסל ע"י אחין בביאה והאחין פוסלין על ידו בביאה במאמר בנט בחליצה? ביאה דפסלה בין בתחלה בין בסוף פסיקא ליה, מאמר דבתחילה פסיל בסוף לא פסיל, לא פסיקא ליה, איתמר נמי אמר רב יהודה אמר שמואל יש לו נט וכן אמר רב חלקיה בר אבימי יש לו נט ואינו יש לו מאמר דברי ר"מ וסבר ר"מ יש לו נט והתניא עשו ביאת בן תשע כמאמר בנדול ר"מ אומר עשו חליצת בן תשע בנט בנדול ואם איתא ליתני כניטו? אמר רב הונא בריה דרב יהושע אית ליה ווותר: ר"מ דאמר אין נט אחר נט ה"מ בנדול אחר נדול, וקטן אחר קטן אבל נדול אחר קטן מהני ר"מ דאמרי יש נט אחר נט ה"מ בנדול אחר נדול, או בקטן אחר קטן אבל קטן אחר נדול לא מהני:

מתני'

ודלמא אינו פוסל ממאי דאיתא לדרב הונא דרב הונא בכלל ובדרב המנונא קמיפלגי דאמר רב המנונא *שומרת יבם שוינתה אסורה ליבמה דרב אמר הרי היא כאשתו איש ומיפסלא בזנות ושמואל אמר אינה כאשתו איש *ולא מיפסלא בזנות בקדושין תופסין ביבמה משום דתיקונו בה מדת זימנא: וכן אמר רב מחליפה בר מבימי יש לו מאמר. תר"י דמ"ד יש לו מאמר אבל נט לית ליה דמאמר עדיף שהות במקום ביאה אבל נט הוי במקום חליצה וביאה עדיפא מחליצה להא ביאה תמרין דפסיקא ליה בין בתחלה בין בסוף אבל חליצה לית ליה ושמואל דאמר נט אין לו כ"ש מאמר דיש לו:

רבי מתיר לומר עשו חליצת בן ט' כו'. תר"י דלר"מ יש לו חליצה וכ"ש אבל לרבנן דוקא ביאה יש לו אבל חליצה אין לו ומתניתין ובריייתא דלעיל דקתני בן ט' פוסל ע"י אחין (ו) בדרך אחר ע"כ רבנן היא דלרבי מתיר פסיקא ליה חליצה כמו ביאה דאמר חליצת בן ט' כנט בנדול ונט של נדול פוסל אפי' לבסוף והא דלעיל שמואל ורבי לעזר ברים כל הגט (ניטין דף כד:) דלשמואל חליצת קטן פסולה ופוסלת ולרבי לעזר היכא פוסלת ליכא למימר דלחליצת דרבנן פליגי ושבר שמואל דלרבנן פוסלת בתחלה ורבי לעזר סבר דאפי' בתחלה לא פסלה דע"כ מודה שמואל דלרבנן אין לו חליצה כלל דבפרק מצות חליצה (יבמות קה:) מתניתין דהחולצת מן הקטן חליצתה פסולה אמר "שמואל זו דברי רבי מתיר אבל חכמים אומרים אין חליצת קטן כלום וחליצת דר"מ נמי לית ליכא למימר דלעיל דהא בהדיא קתני הכא עשו חליצת בן ט' כנט בנדול אלא כמתני' דפ' מצות חליצה (ג"ו סט) פליגי דשמואל מוקי לה כדר' מתיר ורבי לעזר מוקי לה כרבנן:

נמ"ח

תום' חד מקמאי תניא עשו ביאת בן ט' כמאמר בנדול ר"מ אומר עשו חליצת בן ט' כנט בנדול ר' אבל לרבנן חליצת בן ט' לאו כלום הוא והכי איתא בפ' מצות חליצה דלרבנן אין חליצת קטן כלום. ומסתבר דה"ה לגיסו שהרי גם אינו פסול ביבמה אלא משום חליצה כדא' פ' ר"ג גם להוציא וחליצה להוציא ומרגם לא מהני חליצה נמי לא מהניא ואתי למבעל אחר חליצה אלמא גם לא פסול אלא משום חליצה וכיון דחליצת קטן לא פסלה ניחו נמי לא פסיל כלל. והאי דקתני עשו ביאת בן ט' כמאמר בנדול ולא קתני כמאמרו משום דמאמרו אינו פוסל בסוף וביאתו פוסל אפי' בסוף כמאמר בנדול. ומסתברא דלר"מ נמי דס"ל דנט קטן [מהני]ה"מ כשכתב בכתב ידו אבל ע"י עדים לא פוסל שהרי צריך שיאמר למפר כתוב ולעדים ותעמוד ואין ת"ל שליחות לקטן ובנדי מסירה נמי לא דהא ס"ל לר"מ עדי תתיבה כרתי אבל בכתב ידו כיון דכשר מן התורה שהרי אם נשואת הולך כשר פוסל לר"מ:

ט) עי' תוס' ניטין (דף כ"ב ע"ב) ד"ה והא כתמצא הדיוטו וי"ל דלא בעינן עליהון בכתיבה וכו'

א עב. מיי' פ"ב מהלכות יבום הלכה כ סמג לאוין סב סוש"ע אה"ע סימן קנב סעיף ג:

עג ב נ ר ה ו ו מיי' פ"ט מהלכות יבום הלכה יח סמג עשין כה סוש"ע שם סי' קנ ס"ו:

נ"ב ע"ג
ד"ה ר"ג מתיר
ד"ה ר"ג מתיר
ד"ה ר"ג מתיר

תוס' ד"ה ר' מתיר (ו) חום' ד"ה ר' מתיר וכו' בן ט' פוסל ע"י אחין בדבר אחר:

הגהות הב"ח

(ו) תום' ד"ה ר' מתיר וכו' בן ט' פוסל ע"י אחין בדבר אחר:

[לעיל פח. נב: נה. ניטין פ: סוטה יח:]

[לעיל יב: וש"נ]

[מגילה כב: וש"נ]

לעיל נב: [ועש"נ תוס' לעיל נד: ד"ה לאחר מיתת ראשונה]

[לעיל פח.] מס שם